

Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

► **B** EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1760/2000

(2000. gada 17. jūlijs),

ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97

(OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.)

Grozīta ar:

Oficiālais Vēstnesis

		Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u>	Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006 (2006. gada 20. novembrī)	L 363	1	20.12.2006.
► <u>M2</u>	Padomes Regula (ES) Nr. 517/2013 (2013. gada 13. maijs)	L 158	1	10.6.2013.
► <u>M3</u>	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 653/2014 (2014. gada 15. maijs)	L 189	33	27.6.2014.

Grozīta ar:

► <u>A1</u>	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003.
--------------------	---	-------	----	------------

▼B

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK)
Nr. 1760/2000**

(2000. gada 17. jūlijs),

**ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un
paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā
arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 37. un 152. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā minēto procedūru ⁽⁴⁾,

tā kā:

- (1) Padomes 1997. gada 21. aprīļa Regulā (EK) Nr. 820/97, kas izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un kas attiecas uz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu ⁽⁵⁾, 19. pants nosaka, ka liellopu gaļas marķēšana ir ieviešama un obligāta visās dalībvalstīs, sākot ar 2000. gada 1. janvāri. Šis pats pants paredz arī to, ka līdz minētajai dienai, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, jāpieņem vispārīgie noteikumi attiecībā uz šo obligāto sistēmu.
- (2) Padomes 1999. gada 21. decembra Regula (EK) Nr. 2772/1999, kas nosaka vispārīgās normas liellopu gaļas obligātai marķēšanai ⁽⁶⁾, paredz šos vispārīgos noteikumus piemērot tikai pagaidu kārtā uz laiku, kas nepārsniedz astoņus mēnešus, t.i., no 2000. gada 1. februāra līdz 31. augustam.
- (3) Skaidrības labad Regula (EK) Nr. 820/97 būtu jāatceļ un jāaizstāj ar šo regulu.
- (4) Pēc nestabilitātes liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu tirgū, ko izraisīja govju sūklveida encefalopātijas krīze, attiecīgo produktu ražošanas un tirdzniecības caurskatāmības uzlabošanās, jo īpaši izsekojamības aspektā, ir pozitīvi ietekmējusi liellopu

⁽¹⁾ OV C 376 E, 28.12.1999., 42. lpp.

⁽²⁾ OV C 117, 26.4.2000., 47. lpp.

⁽³⁾ OV C 226, 8.8.2000., 9. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 2000. gada 12. aprīļa atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts), Padomes 2000. gada 6. jūnija Kopējā nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Eiropas Parlamenta 2000. gada 6. jūlija Lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽⁵⁾ OV L 117, 7.5.1997., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 334, 28.12.1999., 1. lpp.

▼B

gaļas patēriņu. Lai saglabātu un stiprinātu patērētāju uzticību liellopu gaļai un novērstu viņu maldināšanu, ir jāizstrādā sistēma patērētāju informēšanai ar produkta pietiekamas un skaidras marķēšanas palīdzību.

- (5) Šajā nolūkā ir būtiski, no vienas puses, izveidot efektīvu sistēmu liellopu identifikācijai un reģistrācijai ražošanas posmā un, no otras puses, radīt specifisku Kopienas marķēšanas sistēmu liellopu gaļas nozarē, kas balstītos uz objektīviem kritērijiem, tirdzniecības posmā.
- (6) Pamatojoties uz garantijām, ko nodrošina šāds uzlabojums, tiks izpildītas arī noteiktas prasības sabiedrības interesēs, jo īpaši attiecībā uz cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību.
- (7) Tādējādi tiks uzlabota patērētāju uzticība liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu kvalitātei, nodrošināts augstāks sabiedrības veselības aizsardzības līmenis, un nostiprināta pastāvīga stabilitāte liellopu gaļas tirgū.
- (8) Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvā 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā iekšējā tirgus izveidei ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteikts, ka dzīvnieki Kopienas iekšējai tirdzniecībai jāidentificē saskaņā ar Kopienas noteikumu prasībām, un jāreģistrē tā, lai varētu fiksēt sākotnējo vai tranzīta lauksaimniecības uzņēmumu, centru vai organizāciju, un ka līdz 1993. gada 1. janvārim šīs identifikācijas un reģistrācijas sistēmas ir jāpaplašina, aptverot dzīvnieku apriti katras dalībvalsts teritorijā.
- (9) Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvā 91/496/EEK, kura nosaka principus, kuri regulē veterināro pārbaudžu organizēšanu dzīvniekiem, ko ievieš Kopienā no trešajām valstīm, un ar kuru groza Direktīvas 89/662/EEK, 90/425/EEK un 90/675/EEK ⁽²⁾, 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteikts, ka šādu dzīvnieku identifikācija un reģistrācija, kā to paredz Direktīva 90/425/EEK, jāveic pēc minēto pārbaudžu izdarīšanas, izņemot nokaušanai paredzētos dzīvniekus un reģistrētus zirgu dzimtas dzīvniekus.
- (10) Noteiktu Kopienas atbalsta shēmu pārvaldība lauksaimniecības jomā prasa noteiktu mājdzīvnieku tipu individuālu identifikāciju. Tādēļ identifikācijas un reģistrācijas sistēmām jābūt piemērotām šādu individuālu identifikācijas pasākumu veikšanai un kontrolei.
- (11) Lai pareizi piemērotu šo regulu, jānodrošina ātra un efektīva informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm. Kopienas noteikumi šajā sakarā paredzēti Padomes 1981. gada 19. maija Regulā (EEK) Nr. 1468/81 par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju

⁽¹⁾ OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/118/EEK (OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.).

⁽²⁾ OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/43/EEK (OV L 62, 1.7.1996., 1. lpp.).

▼B

palīdzību un sadarbību starp tām un Komisiju, lai nodrošinātu muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu ⁽¹⁾, un Padomes 1989. gada 21. novembra Direktīvā 89/608/EEK par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu pareizu likumdošanas piemērošanu veterinārijas un zootehnikas lietās ⁽²⁾.

- (12) Pašreizējo kārtību attiecībā uz liellopu identifikāciju un reģistrāciju nosaka Padomes 1992. gada 27. novembra Direktīva 92/102/EEK par dzīvnieku identifikāciju un reģistrāciju ⁽³⁾ un Regula (EK) Nr. 820/97. Pieredze rāda, ka Direktīvas 92/102/EEK īstenošana attiecībā uz liellopiem nav bijusi pilnībā apmierinoša un tai vajadzīgi tālāki uzlabojumi. Tādēļ jāpieņem īpaši noteikumi attiecībā uz liellopiem, lai nostiprinātu minētās direktīvas noteikumus.
- (13) Uzlabotas identifikācijas sistēmas sekmīgai ieviešanai ir būtiski, lai netiku noteiktas pārmērīgas prasības ražotājam administratīvu formalitāšu veidā. Jānosaka reāli termiņi tās ieviešanai.
- (14) Dzīvnieku ātras un precīzas izsekošanas nolūkā, lai nodrošinātu Kopienas atbalsta shēmu kontroli, katrai dalībvalstij būtu jāizveido valsts mēroga elektroniska datu bāze, kas fiksētu dzīvnieku identitāti, visus lauksaimniecības uzņēmumus savā teritorijā un dzīvnieku apriti, saskaņā ar Padomes 1997. gada 17. marta Direktīvu 97/12/EK, kura groza un atjaunina Direktīvu 64/432/EEK par veterinārajām problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām ⁽⁴⁾, kas izskaidro veselības aizsardzības prasības saistībā ar šo datu bāzi.
- (15) Ir svarīgi, lai katra dalībvalsts veiktu visus vajadzīgos pasākumus, nodrošinot, ka šī valsts mēroga elektroniskā datu bāze sāk darboties pēc iespējas drīzāk.
- (16) Būtu jāveic pasākumi, lai radītu tādus tehniskos nosacījumus, kuri garantētu pēc iespējas labākus ražotāju sakarus ar šo datu bāzi un datu bāzu pilnvērtīgu izmantošanu.
- (17) Lai varētu izsekot liellopu apritei, dzīvnieki būtu jāidentificē ar krotāliju, ko piestiprina katrā ausī, un principā tiem būtu jābūt līdzīgi pasei, jebkur pārvietojot šos liellopus. Krotālijas un pases raksturojums būtu jānosaka Kopienas līmenī. Principā pase būtu izdodama par katru dzīvnieku, kuram piešķirta krotālija.
- (18) Uz dzīvniekiem, kas ievesti no trešām valstīm saskaņā ar Direktīvu 91/496/EEK, būtu jāattiecinā tās pašas identifikācijas prasības.
- (19) Katram dzīvniekam krotālija būtu jā saglabā visā tā mūža garumā.
- (20) Komisija, pamatojoties uz Apvienotā pētījumu centra veikto darbu, izvērtē iespēju izmantot elektroniskos līdzekļus dzīvnieku identifikācijai.

⁽¹⁾ OV L 144, 2.6.1981., 1. lpp. Regula atcelta ar Regulu (EK) Nr. 515/97 (OV L 82, 22.3.1997., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 351, 2.12.1989., 34. lpp.

⁽³⁾ OV L 355, 5.12.1992., 32. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Iestāšanās aktu.

⁽⁴⁾ OV L 109, 25.4.1997., 1. lpp.

▼B

- (21) Dzīvnieku turētājiem, izņemot pārvadātājus, būtu jākārtoti un jāatjaunina savā saimniecībā esošo dzīvnieku reģistrs. Tehniskās prasības reģistram būtu jānosaka Kopienas līmenī. Šiem reģistriem pēc pieprasījuma vajadzētu būt pieejamiem kompetentajai iestādei.
- (22) Dalībvalstis var vienmērīgi sadalīt šo pasākumu piemērošanas izmaksas pa visu liellopu gaļas nozari.
- (23) Būtu jāizraugās iestāde vai iestādes, kas atbildētu par katras šīs regulas sadaļas piemērošanu.
- (24) Būtu jāievieš visās dalībvalstīs obligāta liellopu gaļas marķēšanas sistēma. Saskaņā ar šo obligāto sistēmu uzņēmējiem un organizācijām, kas darbojas liellopu gaļas tirgū, marķējumā būtu jānorāda informācija par liellopu gaļu un dzīvnieka vai dzīvnieku nokaušanas punktu, no kura saņemta liellopu gaļa.
- (25) Obligātā liellopu gaļas marķēšanas sistēma būtu jāievieš no 2002. gada 1. janvāra. Saskaņā ar šo obligāto sistēmu uzņēmējiem un organizācijām, kas darbojas liellopu gaļas tirgū, marķējumā būtu turklāt jānorāda informācija par izcelsmi, jo īpaši par to, kur dzīvnieki, no kuriem iegūta liellopu gaļa, ir piedzimuši, nobaroti un nokauti.
- (26) Informāciju, papildus informācijai par to, kur dzīvnieki, no kuriem iegūta liellopu gaļa, ir piedzimuši, nobaroti un nokauti, var sniegt saskaņā ar liellopu gaļas brīvprātīgas marķēšanas sistēmu.
- (27) Obligātajai marķēšanas sistēmai, kas balstās uz izcelsmi, būtu jāstājas spēkā no 2002. gada 1. janvāra, saprotot, ka pilnīga informācija par liellopu apriti Kopienā ir obligāta tikai attiecībā uz tiem dzīvniekiem, kuri piedzimuši pēc 1997. gada 31. decembra.
- (28) Obligātā liellopu gaļas marķēšanas sistēma būtu jāattiecinā arī uz liellopu gaļu, kas ieviesta Kopienā. Tomēr būtu jāparedz, ka ne visa informācija, kas ir nepieciešama Kopienā ražotas liellopu gaļas marķēšanai, var būt pieejama trešās valsts uzņēmējam vai organizācijai. Tādēļ jānosaka informācijas minimums, kura norādīšana marķējumā jānodrošina trešām valstīm.
- (29) Attiecībā uz uzņēmējiem vai organizācijām, kas ražo vai tirgo maltu liellopu gaļu, bet kas nespēj sniegt visu informāciju, kura ir obligāta saistībā ar liellopu gaļas obligātās marķēšanas sistēmu, jāparedz izņēmumi, nodrošinot noteiktu norādāmo ziņu minimumu.
- (30) Marķēšanas mērķis ir nodrošināt maksimālu caurskatāmību liellopu gaļas tirdzniecībā.
- (31) Šīs regulas noteikumi neskar Padomes 1992. gada 14. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2081/92 par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem ⁽¹⁾.
- (32) Attiecībā uz visām norādēm, kuras neietilpst obligātajā liellopu gaļas marķēšanas sistēmā, būtu arī jāparedz Kopienas struktūra

⁽¹⁾ OV L 208, 24.7.1992., 1. lpp.

▼B

liellopu gaļas marķēšanai, un, ņemot vērā Kopienā tirgojamās liellopu gaļas aprakstu dažādību, liellopu gaļas brīvprātīgās marķēšanas sistēmas izveide ir vispiemērotākais risinājums. Šādas brīvprātīgās marķēšanas sistēmas efektivitāte ir atkarīga no iespējas izsekot jebkurai marķētai liellopu gaļai līdz izcelsmes dzīvniekam vai dzīvniekiem. Uzņēmēja vai organizācijas marķēšanas pasākumi būtu pakļaujami specifiskācijas iesniegšanai kompetentajai iestādei apstiprināšanai. Būtu jāatļauj uzņēmējiem un organizācijām marķēt liellopu gaļu tikai tad, ja marķējums satur to vārdu vai nosaukumu vai atpazīstamu logotipu. Dalībvalstu kompetentajām iestādēm būtu jāatļauj pārkāpumu gadījumā anulēt savu apstiprinājumu jebkurai specifiskācijai. Lai nodrošinātu, ka marķēšanas specifiskācijas var atzīt visā Kopienā, jāparedz informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm.

- (33) Arī uzņēmēji un organizācijas, kas ievēd Kopienā liellopu gaļu no trešām valstīm, var vēlēties marķēt savus produktus saskaņā ar brīvprātīgo marķēšanas sistēmu. Būtu jānosaka noteikumi, lai pēc iespējas nodrošinātu, ka marķēšanas pasākumi attiecībā uz importēto liellopu gaļu ir drošības ziņā līdzvērtīgi pasākumiem attiecībā uz Kopienas liellopu gaļu.
- (34) Pāreja no Regulas (EK) Nr. 820/97 II sadaļā paredzētajiem noteikumiem uz šīs regulas noteikumiem var radīt grūtības, kas nav risinātas šajā regulā. Lai sagatavotos šādai iespējai, būtu jānosaka, ka Komisija var paredzēt nepieciešamos pārejas pasākumus. Komisijai vajadzētu būt arī tiesībām vajadzības gadījumā risināt konkrētas praktiskas problēmas.
- (35) Lai garantētu šajā regulā paredzēto marķēšanas pasākumu uzticamību, jāuzliek dalībvalstīm par pienākumu veikt atbilstīgus un efektīvus kontroles pasākumus. Šī kontrole neierobežo jebkādu kontroli, ko Komisija var veikt pēc analogijas ar 9. pantu Padomes 1995. gada 18. decembra Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību ⁽¹⁾.
- (36) Būtu jānosaka attiecīgas sankcijas par šīs regulas noteikumu pārkāpšanu.
- (37) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, kas nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas procedūru ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1036/1999 (OV L 127, 21.5.1999., 4. lpp.).

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA**Liellopu identifikācija un reģistrācija***1. pants*

1. Katra dalībvalsts saskaņā ar šo sadaļu izveido sistēmu liellopu identifikācijai un reģistrācijai.

2. Šīs sadaļas noteikumus piemēro, neierobežojot Kopienas noteikumus, kas var būt pieņemti slimību apkarošanas vai kontroles mērķiem, un neierobežojot Direktīvu 91/496/EEK un Regulu (EEK) Nr. 3508/92 ⁽¹⁾. ►M3 ————— ◀

2. pants

Šajā sadaļā:

▼M3

— “dzīvnieks” nozīmē liellopu Direktīvas 64/432/EEK 2. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkta nozīmē, tostarp liellopus, kas piedalās kultūras un sporta pasākumos,

▼B

— “lauku saimniecība” nozīmē jebkuru uzņēmumu, būvi vai – brīvā dabā esošas fermas gadījumā – jebkuru vietu, kas atrodas tās pašas dalībvalsts teritorijā, kur tiek audzēti, turēti vai apstrādāti dzīvnieki, uz kuriem attiecas šī regula,

— “turētājs” nozīmē jebkuru fizisku vai juridisku personu, kas atbild par dzīvniekiem, pastāvīgi vai pagaidu kārtā, arī transportēšanas laikā vai tirgū,

— “kompetentā iestāde” nozīmē centrālo iestādi vai iestādes dalībvalstī, kuras atbild par veterināro pārbaužu veikšanu un šīs sadaļas piemērošanu vai kurām tā uzdots, vai – attiecībā uz piemaksu kontroli – iestādes, kurām uzdots Regulas (EK) Nr. 3508/92 piemērošana.

3. pants

Liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēma ietver šādus elementus:

▼M3

a) identifikācijas līdzekļus, lai identificētu dzīvniekus individuāli;

▼B

b) elektroniskas datu bāzes;

c) dzīvnieku pasēs;

d) individuālus reģistrus katrā saimniecībā.

Komisijai un attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pieejama visa informācija, uz kuru attiecas šī sadaļa. Dalībvalstis un Komisija veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šo datu pieejamību visām attiecīgajām pusēm, tajā skaitā patērētāju organizācijām, kuru intereses atzīst dalībvalsts, ar noteikumu, ka tiek nodrošināta valsts likumos paredzētā datu konfidencialitāte un aizsardzība.

⁽¹⁾ OV L 355, 5.12.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1036/1999 (OV L 127, 21.5.1999., 4. lpp.).

▼ **M3***4. pants***Pienākums identificēt dzīvniekus**

1. Visus dzīvniekus lauku saimniecībā identificē ar vismaz diviem identifikācijas līdzekļiem, kuri uzskaitīti I pielikumā un atbilst noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 3. punktu, un kurus apstiprinājusi kompetentā iestāde. Vismaz viens no identifikācijas līdzekļiem ir redzams, un uz tā ir saskatāms identifikācijas kods.

Šā punkta pirmo daļu nepiemēro dzīvniekiem, kuri dzimuši pirms 1998. gada 1. janvāra un nav paredzēti Savienības iekšējai tirdzniecībai. Minētos dzīvniekus identificē ar vismaz vienu identifikācijas līdzekli.

Lai nodrošinātu pielāgošanos tehniskajai attīstībai, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu attiecībā uz identifikācijas līdzekļu pievienošanu I pielikumā iekļautajam sarakstam, vienlaikus nodrošinot to savstarpēju izmantojamību.

Identifikācijas līdzekļus piešķir lauku saimniecībai, tos iedala un piestiprina dzīvniekiem kompetentās iestādes noteiktajā veidā.

Abos identifikācijas līdzekļos, kuri ir atļauti saskaņā ar deleģētajiem un īstenošanas aktiem, kas pieņemti atbilstoši 3. punktam un šim punktam, un kuri piestiprināti vienam dzīvniekam, ir viens un tas pats vienreizējais identifikācijas kods, kas kopā ar dzīvnieku reģistrāciju ļauj identificēt dzīvnieku individuāli un lauku saimniecību, kurā tas piedzimis.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja rakstzīmes, kas veido identifikācijas kodu, neļauj piemērot elektronisku identifikatoru ar tādu pašu vienreizējo identifikācijas kodu, attiecīgā dalībvalsts var atļaut, ka tās kompetentās iestādes uzraudzībā otrajā identifikācijas līdzeklī var būt atšķirīgs kods ar noteikumu, ka ir izpildīts katrs no šādiem nosacījumiem:

- a) dzīvnieks ir piedzimis pirms 3. punkta otrās daļas c) apakšpunktā minēto īstenošanas aktu spēkā stāšanās dienas;
- b) ir nodrošināta pilnīga izsekojamība;
- c) ir iespējams dzīvnieku identificēt individuāli, tostarp lauku saimniecību, kurā tas piedzimis;
- d) dzīvnieks nav paredzēts Savienības iekšējai tirdzniecībai.

3. Lai nodrošinātu pienācīgu izsekojamību un pielāgošanos tehniskajai attīstībai, kā arī optimālu identifikācijas sistēmas funkcionēšanu, Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu, ar kuriem paredz prasības par identifikācijas līdzekļiem, kas uzskaitīti I pielikumā iekļautajā sarakstā, un konkrēta identifikācijas līdzekļa ieviešanai nepieciešamos pārejas pasākumus.

▼ M3

Pamatojoties uz attiecīgajiem ISO standartiem vai citiem starptautiskiem tehniskiem standartiem, ko pieņēmušas atzītas starptautiskas standartizācijas organizācijas, ar nosacījumu, ka šie starptautiskie standarti kā minimums spēj garantēt augstāku veiktspējas un drošuma līmeni nekā ISO standarti, Komisija ar īstenošanas aktiem paredz vajadzīgos noteikumus attiecībā uz:

- a) identifikācijas līdzekļa formātu un dizainu;
- b) liellopu elektroniskās identifikācijas tehniskajām procedūrām; un
- c) identifikācijas koda konfigurāciju.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Dalībvalstis no 2019. gada 18. jūlija nodrošina, ka ir ieviesta nepieciešamā infrastruktūra, lai nodrošinātu dzīvnieku identifikāciju, izmantojot elektronisko identifikatoru kā oficiālu identifikācijas līdzekli saskaņā ar šo regulu.

Dalībvalstis no 2019. gada 18. jūlija var ieviest valsts noteikumus, ar ko elektroniskā identifikatora izmantošanu padara par obligātu kā vienu no abiem 1. punktā noteiktajiem identifikācijas līdzekļiem.

Dalībvalstis, kas izmanto otrajā daļā paredzēto iespēju, iesniedz Komisijai šādu valsts noteikumu tekstu un šo informāciju publisko internetā. Komisija palīdz dalībvalstīm šo informāciju darīt pieejamu sabiedrībai, nodrošinot savā tīmekļa vietnē saites uz attiecīgajām dalībvalstu tīmekļa vietnēm.

5. Atkāpjoties no 1. punkta, liellopus, kas paredzēti kultūras un sporta pasākumiem (izņemot gadatirgus un izstādes), var identificēt ar alternatīvu identifikācijas līdzekli, kas nodrošina 1. punktā paredzētajiem standartiem līdzvērtīgus identifikācijas standartus.

Lauku saimniecības, kas izmanto alternatīvus pirmajā daļā minētos identifikācijas līdzekļus, reģistrē elektroniskajā datu bāzē, kas paredzēta 5. pantā.

Komisija ar īstenošanas aktiem paredz vajadzīgos noteikumus attiecībā uz šādu reģistrāciju. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Lai nodrošinātu izsekojamību, kuras pamatā ir 1. punktā paredzētajiem standartiem līdzvērtīgi identifikācijas standarti, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu attiecībā uz prasībām, kas piemērojamas pirmajā daļā minētajiem alternatīvajiem identifikācijas līdzekļiem, tostarp attiecībā uz to ieviešanai nepieciešamajiem pārejas pasākumiem.

▼ **M3**

Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par pirmajā daļā minēto alternatīvo identifikācijas līdzekļu formātu un dizainu, tostarp to ieviešanai nepieciešamos pārejas pasākumus. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. Dalībvalstis informē cita citu un Komisiju par to teritorijā izmantoto identifikācijas līdzekļa modeli. Tās šo informāciju dara pieejamu internetā. Komisija palīdz dalībvalstīm šo informāciju darīt pieejamu sabiedrībai, nodrošinot savā tīmekļa vietnē saites uz attiecīgajām dalībvalstu tīmekļa vietnēm.

*4.a pants***Laikposms identifikācijas līdzekļu piestiprināšanai**

1. Regulas 4. panta 1. punktā paredzētos identifikācijas līdzekļus dzīvniekam piestiprina, pirms beidzas maksimālais laikposms, kura ilgums jānosaka dalībvalstij, kurā dzīvnieks piedzimis. Maksimālo laikposmu aprēķina no dzīvnieka piedzimšanas datuma, un tas nepārsniedz 20 dienas.

Atkāpjoties no pirmās daļas, ņemot vērā iemeslus, kas saistīti ar dzīvnieku fizioloģisko attīstību, šo laikposmu otrajam identifikācijas līdzeklim var paātrināt līdz 60 dienām pēc dzīvnieka piedzimšanas.

Nevienu dzīvnieku nedrīkst izvest no lauku saimniecības, kurā tas piedzimis, pirms minētajam dzīvniekam nav piestiprināti abi identifikācijas līdzekļi.

2. Lai dotu iespēju identifikācijas līdzekļus piemērot īpašos apstākļos, tostarp praktisku grūtību dēļ, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu, ar kuriem nosaka īpašos apstākļus, kuros dalībvalstis 1. punkta pirmajā un otrajā daļā noteiktos identifikācijas līdzekļu piemērošanas maksimālos laikposmus var pagarināt. Dalībvalstis informē Komisiju par katru šīs iespējas izmantošanu.

*4.b pants***No trešām valstīm ievestu dzīvnieku identifikācija**

1. Ikvienu dzīvnieku, kam, ievadot no trešām valstīm Savienībā, veic veterinārās pārbaudes atbilstoši Direktīvai 91/496/EEK un ko paredzēts turēt galamērķa lauku saimniecībā Savienības teritorijā, galamērķa lauku saimniecībā identificē ar 4. panta 1. punktā paredzēto identifikācijas līdzekli.

Sākotnējo identifikācijas līdzekli, kas dzīvniekam piestiprināts trešā izcelsmes valstī, reģistrē 5. pantā paredzētajā elektroniskajā datu bāzē kopā ar identifikācijas līdzekļa vienreizējo identifikācijas kodu, ko dzīvniekam piešķirusi galamērķa dalībvalsts.

▼ **M3**

Šā punkta pirmā daļa neattiecas uz dzīvniekiem, ko paredzēts nosūtīt tieši uz kautuvi dalībvalstī, ja dzīvnieki tiek nokauti 20 dienu laikā pēc minēto veterināro pārbaūžu veikšanas atbilstoši Direktīvai 91/496/EEK.

2. Dzīvnieku identifikācijas līdzekļus, kas minēti 4. panta 1. punktā, piestiprina laikposmā, kura ilgums jānosaka dalībvalstij, kurā atrodas galamērķa lauku saimniecība. Minētais laikposms nepārsniedz 20 dienas pēc 1. punktā minētajām veterinārajām pārbaudēm.

Atkāpjoties no pirmās daļas, ņemot vērā iemeslus, kas saistīti ar dzīvnieku fizioloģisko attīstību, šo laikposmu otrajam identifikācijas līdzeklim var paildzināt līdz 60 dienām pēc dzīvnieka piedzimšanas.

Visos gadījumos abus 4. panta 1. punkta pirmajā daļā minētos identifikācijas līdzekļus piestiprina dzīvniekiem, pirms tie tiek izvesti no galamērķa lauku saimniecības.

3. Ja galamērķa lauku saimniecība atrodas dalībvalstī, kas ir ieviesusi valsts noteikumus saskaņā ar 4. panta 4. punkta otro daļu, padarot elektroniskā identifikatora izmantošanu par obligātu, dzīvniekus identificē ar minēto elektronisko identifikatoru Savienības galamērķa lauku saimniecībā laikposmā, kas jānosaka galamērķa dalībvalstij. Minētais laikposms nepārsniedz 20 dienas pēc 1. punktā minētajām veterinārajām pārbaudēm.

Atkāpjoties no pirmās daļas, ņemot vērā iemeslus, kas saistīti ar dzīvnieku fizioloģisko attīstību, šo laikposmu otrajam identifikācijas līdzeklim var paildzināt līdz 60 dienām pēc dzīvnieka piedzimšanas.

Visos gadījumos elektronisko identifikatoru piestiprina dzīvniekiem, pirms tie tiek izvesti no galamērķa lauku saimniecības.

4.c pants

To dzīvnieku identifikācija, kurus pārved no vienas dalībvalsts uz citu

1. Dzīvniekiem, ko pārved no vienas dalībvalsts uz citu, saglabā sākotnējos identifikācijas līdzekļus, kas tiem piestiprināti atbilstoši 4. panta 1. punktam.

Tomēr kā atkāpi no šā punkta pirmās daļas, sākot no 2019. gada 18. jūlija, galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde var atļaut:

- a) aizstāt vienu identifikācijas līdzekli ar elektronisku identifikatoru, nemainot dzīvnieka sākotnējo vienreizējo identifikācijas kodu;
- b) aizstāt abus identifikācijas līdzekļus ar diviem jauniem identifikācijas līdzekļiem, kuros abos ir viens un tas pats, jauns vienreizējs identifikācijas kods. Šo atkāpi var piemērot ne ilgāk kā piecus gadus pēc 2019. gada 18. jūlija, ja rakstzīmes, kas veido dzīvnieka parastās

▼ **M3**

krotālijas identifikācijas kodu, neļauj piemērot elektronisku identifikatoru ar tādu pašu vienreizējo identifikācijas kodu, un ar nosacījumu, ka dzīvnieks ir piedzimis pirms 4. panta 3. punkta otrās daļas c) apakšpunktā minēto īstenošanas aktu spēkā stāšanās dienas.

2. Ja galamērķa lauku saimniecība atrodas dalībvalstī, kas ir ieviesusi valsts noteikumus, kuri paredz elektroniska identifikatora obligātu izmantošanu, dzīvniekus identificē ar šādu elektronisko identifikatoru, vēlākais, galamērķa lauku saimniecībā laikposmā, kura ilgums jānosaka dalībvalstij, kurā atrodas attiecīgā galamērķa lauku saimniecība. Šis maksimālais laikposms nepārsniedz 20 dienas pēc dienas, kad dzīvnieki nogādāti galamērķa lauku saimniecībā.

Atkāpjoties no pirmās daļas, ņemot vērā iemeslus, kas saistīti ar dzīvnieku fizioloģisko attīstību, šo laikposmu otrajam identifikācijas līdzeklīm var paildzināt līdz 60 dienām pēc dzīvnieka piedzimšanas.

Visos gadījumos elektronisko identifikatoru pieņemšana dzīvniekiem, pirms tie tiek izvesti no galamērķa lauku saimniecības.

Tomēr šā punkta pirmā daļa neattiecas uz dzīvniekiem, ko paredzēts nosūtīt tieši uz kautuvi tās dalībvalsts teritorijā, kura ir ieviesusi valsts noteikumus, kas paredz elektroniska identifikatora obligātu izmantošanu.

*4.d pants***Identifikācijas līdzekļu noņemšana, pārveidošana vai aizstāšana**

Nevienu identifikācijas līdzekli nedrīkst noņemt, pārveidot vai aizstāt bez kompetentās iestādes atļaujas. Šādu atļauju var piešķirt tikai tad, ja noņemšana, pārveidošana vai aizstāšana netraucē dzīvnieka izsekojamību un ja ir iespējams dzīvnieku identificēt individuāli, tostarp lauku saimniecību, kurā tas piedzimis.

Jebkādu identifikācijas koda aizstāšanu reģistrē 5. pantā paredzētajā elektroniskajā datu bāzē kopā ar dzīvnieka sākotnējā identifikācijas līdzekļa vienreizējo identifikācijas kodu.

5. pants

Dalībvalstu kompetentās iestādes izveido elektronisku datu bāzi saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK 14. un 18. pantu.

Dalībvalstis var veikt elektronisko datu apmaiņu starp to elektroniskajām datu bāzēm no dienas, kad Komisija atzīst, ka datu apmaiņas sistēma darbojas pilnībā. Lai aizsargātu dzīvnieku turētāja intereses, datu apmaiņa notiek tā, ka ir garantēta datu aizsardzība un novērsta jebkāda ļaunprātīga rīcība.

Lai nodrošinātu elektronisku informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu, paredzot noteikumus par datiem, ar kuriem veicama apmaiņa starp dalībvalstu elektroniskajām datu bāzēm.

▼ M3

Komisija ar īstenošanas aktiem paredz šādas apmaiņas tehniskos nosacījumus un kārtību un atzīst, ka datu apmaiņas sistēma darbojas pilnībā. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. pants

1. Ja dalībvalsts neveic elektronisko datu apmaiņu ar citām dalībvalstīm, izmantojot 5. pantā minēto elektronisko apmaiņas sistēmu, tad:

- a) minētās dalībvalsts kompetentā iestāde par katru dzīvnieku, kas paredzēts Savienības iekšējai tirdzniecībai, izdod pasi, pamatojoties uz attiecīgajā dalībvalstī izveidotajā elektroniskajā datu bāzē iekļauto informāciju;
- b) katram dzīvniekam, par kuru izdota pase, šāda pase tiek ņemta līdzīkreiz, kad dzīvnieks tiek pārvests no vienas dalībvalsts uz citu;
- c) dzīvnieku nogādājot galamērķa lauku saimniecībā, dzīvnieka pasi iesniedz tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā atrodas galamērķa lauku saimniecība.

2. Lai dotu iespēju izsekot dzīvnieka pārvietošanu atpakaļ uz izcelsmes saimniecību, kas atrodas dalībvalstī, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu, ar kuriem paredz noteikumus par dzīvnieku pasēs no elektroniskās datu bāzes iekļaujamo informāciju, tostarp to ieviešanai nepieciešamos pārejas pasākumus.

6.a pants

Šīs regulas noteikumi neliedz pieņemt dalībvalsts noteikumus par to dzīvnieku pasēm, kuri nav paredzēti Savienības iekšējai tirdzniecībai.

▼ B*7. pants*

1. Izņemot pārvadātājus, katrs dzīvnieku turētājs:

— kārtro aktualizētu reģistru,

▼ M3

— ziņo kompetentajai iestādei par dzīvnieku jebkādu pārvietošanu uz lauku saimniecību un no tās, kā arī par visiem dzīvnieku piedzimšanas un nāves gadījumiem lauku saimniecībā, paziņojot šo notikumu datumus attiecīgās dalībvalsts noteiktajā maksimālajā laika posmā; minētais maksimālais laika posms nav īsāks kā trīs dienas un nepārsniedz septiņas dienas pēc viena no minētajiem notikumiem; dalībvalstis var lūgt Komisiju pagarināt maksimālo septiņu dienu laika posmu.

Lai ņemtu vērā praktiskās grūtības ārkārtas gadījumos, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu, ar kuriem nosaka

▼ M3

ārkārtas apstākļus, kuros dalībvalstis var pagarināt maksimālo septiņu dienu laikposmu, kas paredzēts pirmās daļas otrajā ievilkumā, norādot arī šāda pagarinājuma maksimālo ilgumu, kurš nepārsniedz 14 dienas pēc septiņu dienu laikposma, kas minēts pirmās daļas otrajā ievilkumā.

2. Lai nodrošinātu liellopu pienācīgu un efektīvu izsekojamību, kad tos izved sezonālās ganībās, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu attiecībā uz dalībvalstīm vai daļu no tām, kurās piemēro īpašus sezonālo ganību noteikumus, arī attiecībā uz laikposmu, īpašiem dzīvnieku turētāju pienākumiem un noteikumiem par saimniecību reģistrēšanu un šādu liellopu pārvietošanas reģistrēšanu, tostarp noteikumu ieviešanai nepieciešamajiem pārejas pasākumiem.

▼ B

3. Katrs dzīvnieku turētājs pēc pieprasījuma sniedz kompetentajai iestādei visu informāciju par to dzīvnieku izcelsmi, identifikāciju un, attiecīgajos gadījumos, galamērķi, kurus viņš turējis, audzējis, transportējis, tirgojis vai nokāvis.

4. Reģistru aizpilda kompetentās iestādes apstiprinātā formā, ar roku rakstītā vai datorizētā veidā, un vienmēr pēc pieprasījuma dara pieejamu kompetentajai iestādei, vismaz kompetentās iestādes noteiktu laiku, kas nedrīkst būt mazāks par trīs gadiem.

▼ M3

5. Atkāpjoties no 4. punkta, reģistra kārtošana ir fakultatīva jebkuram turētājam,

a) kurš var piekļūt 5. pantā paredzētajai elektroniskajai datu bāzei, kurā jau ir ietverta reģistrā iekļaujamā informācija, un

b) ievada aktualizētu informāciju vai nodrošina, ka tā tiek tieši ievadīta 5. pantā paredzētajā elektroniskajā datu bāzē.

6. Lai nodrošinātu precizitāti un ticamību informācijai, kurai jābūt iekļautai šajā pantā paredzētajā saimniecības reģistrā, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu, ar kuriem paredz vajadzīgos noteikumus par minēto informāciju, tostarp to ieviešanai nepieciešamos pārejas pasākumus.

▼ B*9. pants*

Dalībvalstis var iekasēt no dzīvnieku turētājiem 3. pantā minēto sistēmu un šajā sadaļā minēto kontroles pasākumu izmaksas.

▼ M3*9.a pants***Apmācība**

Dalībvalstis nodrošina, lai ikviena par dzīvnieku identifikāciju un reģistrāciju atbildīgā persona ir saņēmusi norādījumus un vadlīnijas par attiecīgajiem šīs regulas noteikumiem un jebkuriem deleģētajiem un īstenošanas aktiem, ko pieņēmusi Komisija saskaņā ar šo regulu.

Kad attiecīgos noteikumus groza, atbilstošo informāciju dara pieejamu pirmajā daļā minētajai personai.

Dalībvalstis nodrošina, ka ir pieejami atbilstoši apmācības kursi.

Komisija veicina apmaiņu ar paraugpraksi, lai uzlabotu informācijas un apmācības kvalitāti visā Savienībā.

▼ B**II SADAĻA****Liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšana***11. pants*

Uzņēmējs vai 12. pantā definēta organizācija, kam:

— šīs sadaļas I iedaļas dēļ ir obligāti jāmarķē liellopu gaļa visos tirdzniecības posmos,

— ir vēlme, pamatojoties uz šīs sadaļas II iedaļu, marķēt liellopu gaļu pārdošanas punktā tā, lai sniegtu citu informāciju nekā tā, kura paredzēta 13. pantā, attiecībā uz noteiktām marķējamās gaļas vai dzīvnieka, no kura tā iegūta, īpašībām vai ražošanas nosacījumiem,

to veic saskaņā ar šo sadaļu.

Šī sadaļa piemērojama neskarot attiecīgo Kopienas likumdošanu, jo īpaši attiecībā uz liellopu gaļu.

▼ M3*12. pants*

Šajā sadaļā lieto šādas definīcijas:

- 1) "liellopu gaļa" nozīmē visus produktus, kas atbilst KN kodiem 0201, 0202, 0206 10 95 un 0206 29 91;

▼ M3

- 2) “marķēšana” nozīmē marķējuma piestiprināšanu atsevišķam gaļas gabalam vai gabaliem vai to iepakojuma materiālam vai – neiesaiņotu produktu gadījumā – attiecīgās informācijas sniegšanu patērētājam rakstiskā un redzamā formā tirdzniecības vietā;
- 3) “organizācija” nozīmē uzņēmēju grupu no tās pašas vai dažādām liellopu gaļas tirdzniecības daļām;
- 4) “maltā gaļa” ir atkaulota gaļa, kura ir samalta un kuras sastāvā ir mazāk par 1 % sāls, un kura atbilst KN kodiem 0201, 0202, 0206 10 95 un 0206 29 91;
- 5) “atgriezumi” ir sīki gaļas gabaliņi, kuri atzīti par piemērotiem cilvēku uzturam un kurus iegūst vienīgi aplīdzināšanas darbību rezultātā, atkaulojot gaļu no liemeņiem un/vai izcērtot to;
- 6) “izcirsta gaļa” ir gaļa, kas izcirsta mazos kubveida gabaliņos, šķēlēs vai citādās individuālās porcijās un ko pārdevējam nav vajadzīgs turpmāk izcirst, pirms to iegādājas galapatērētājs, un ko minētais patērētājs var tieši izmantot. Šī definīcija neattiecas uz malto gaļu un atgriezumiem.

▼ B

I IEDAĻA

Obligātā Kopienas liellopu gaļas marķēšanas sistēma*13. pants***Vispārīgi noteikumi**

1. Uzņēmēji un organizācijas, kas tirgo liellopu gaļu Kopienā, marķē to saskaņā ar šo pantu.

Obligātās marķēšanas sistēma nodrošina liemeņa, liemeņa ceturtdaļas vai gaļas gabalu saikni ar individuālo dzīvnieku vai, ja ar to pietiek, lai nodrošinātu precīzu informāciju par pārbaudāmo marķējumu, attiecīgo dzīvnieku grupu identifikāciju.

2. Marķējumā ir šādas norādes:

- a) atsauces numurs vai atsauces kods, kas nodrošina saikni starp gaļu un dzīvnieku vai dzīvniekiem. Šis numurs vai būt individuālā dzīvnieka identifikācijas numurs, no kura iegūta liellopu gaļa, vai identifikācijas numurs, kas attiecas uz dzīvnieku grupu;
- b) tās lopkautuves apstiprinājuma numurs, kurā dzīvnieks vai dzīvnieku grupa nokauti, un dalībvalsts vai trešā valsts, kur šī lopkautuve reģistrēta. Norādē raksta: “Nokauts(-i) (dalībvalsts vai trešās valsts nosaukums) (apstiprinājuma numurs)”;
- c) tās izcirstuves apstiprinājuma numurs, kurā veikta liemeņa vai liemeņu grupas izciršana, un dalībvalsts vai trešā valsts, kur šī izcirstuve reģistrēta. Norādē raksta: “Izcirsts(-i): (dalībvalsts vai trešās valsts nosaukums) (apstiprinājuma numurs)”.

▼ M3▼ B

5. ► M3 a) Uzņēmēji un organizācijas marķējumos norāda arī: ◀
- i) piedzimšanas dalībvalsti vai trešo valsti;
  - ii) visas dalībvalstis vai trešās valstis, kur veikta nobarošana;
  - iii) dalībvalsti vai trešo valsti, kur veikta nokaušana;
- b) Tomēr, ja liellopu gaļa iegūta no dzīvniekiem, kas piedzimuši, audzēti un nokauti:
- i) tajā pašā dalībvalstī, norāde var būt šāda: “Izcelsme: (dalībvalsts nosaukums)”;
  - ii) tajā pašā trešajā valstī, norāde var būt šāda: “Izcelsme: (trešās valsts nosaukums)”.

▼ M3

6. Lai izvairītos no tā, ka liellopu gaļas marķējumā nevajadzīgi atkārtoti norādi par dalībvalsti vai trešo valsti, kurā dzīvnieks audzēts, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu attiecībā uz vienkāršotu izklāstu gadījumos, kad dzīvnieks piedzimšanas vai nokaušanas dalībvalstī vai trešā valstī uzturas ļoti īsu laiku.

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem noteikumus par 1. punktā un 2. punkta a) apakšpunktā minēto dzīvnieku grupu maksimālo lielumu un sastāvu, ņemot vērā ierobežojumus attiecībā uz to dzīvnieku grupu viendabību, no kuriem iegūst izcirstu gaļu un atgriezumus. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼ B*14. pants***Atkāpes no obligātās marķēšanas sistēmas**

Atkāpjoties no 13. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkta un no 13. panta 5. punkta a) apakšpunkta i) un ii) daļas, uzņēmējs vai organizācija, kas gatavo maltu liellopu gaļu, marķējumā norāda vārdus “gatavots (dalībvalsts vai trešās valsts nosaukums)”, atkarībā no tā, kur šī gaļa sagatavota, un “izcelsme”, ja attiecīgā valsts vai valstis nav gatavošanas valstis.

13. panta 5. punkta a) apakšpunkta iii) daļā paredzēto pienākumu piemēro attiecībā uz šādu gaļu no šīs regulas piemērošanas datuma.

Šāds uzņēmējs vai organizācija tomēr var papildināt maltās gaļas marķējumu ar:

— vienu vai vairākām norādēm, kas paredzētas 13. pantā, un/vai

▼ B

— gaļas sagatavošanas datumu.

▼ M3

Lai nodrošinātu atbilstību horizontālajiem noteikumiem, kas šajā iedaļā attiecas uz marķēšanu, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu, ar kuriem, pamatojoties uz pieredzi attiecībā uz malto gaļu, paredz šā panta pirmajās trīs daļās paredzētajiem noteikumiem līdzvērtīgus noteikumus attiecībā uz liellopu gaļas atgriezumiem un izcirstu liellopu gaļu.

*15. pants***No trešām valstīm ievestas liellopu gaļas obligāta marķēšana**

Atkāpjoties no 13. panta, Savienības teritorijā ievestu liellopu gaļu, par kuru nav pieejama visa 13. pantā paredzētā informācija, marķē ar norādi:

“Izcelsme: ārpus ES” un “Nokauts(-i): (trešās valsts nosaukums)”.

▼ B

II IEDAĻA

▼ M3**Brīvprātīga marķēšana***15.a pants***Vispārīgi noteikumi**

Pārtikas produktu informācijai, kura atšķiras no 13., 14. un 15. pantā norādītās informācijas un kuru uzņēmēji vai organizācijas, kas tirgo liellopu gaļu, marķējumam pievieno brīvprātīgi, jābūt objektīvai, kompetentajām iestādēm pārbaudāmai un patērētājiem saprotamai.

Minētā informācija atbilst horizontālajiem tiesību aktiem par marķēšanu un jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 1169/2011⁽¹⁾.

Gadījumā, ja uzņēmēji vai organizācijas, kas tirgo liellopu gaļu, neievēro pirmajā un otrajā daļā minētās saistības, kompetentā iestāde piemēro atbilstošas sankcijas, kā noteikts 22. pantā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.).

▼ M3

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu attiecībā uz definīcijām un prasībām, kas piemērojamas termiņiem vai terminu kategorijām, kurus var iekļaut fasētas svaigas un saldētas liellopu un teļa gaļas marķējumā.

▼ B

III IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi▼ M3▼ B

III SADAĻA

Kopēji noteikumi▼ M3*22. pants*

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šīs regulas noteikumu izpildi.

Paredzētie kontroles pasākumi neierobežo nekādus kontroles pasākumus, ko Komisija var veikt saskaņā ar Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 9. pantu.

Jebkurām sankcijām, ko dalībvalsts nosaka dzīvnieku turētājam, uzņēmējam vai organizācijai, kura tirgo liellopu gaļu, jābūt efektīvām, preventīvām un proporcionālām.

Kompetentā iestāde katru gadu veic minimālo oficiālu pārbaūžu skaitu attiecībā uz dzīvnieku identifikāciju un reģistrāciju, kas aptver vismaz 3 % lauku saimniecību.

Kompetentā iestāde nekavējoties palielina otrajā daļā minēto oficiālo pārbaūžu minimālo skaitu, ja ir konstatēts, ka netiek ievēroti dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas noteikumi.

Pārbaudāmo saimniecību atlasī kompetentā iestāde veic, pamatojoties uz riska analīzi.

Katra dalībvalsts līdz 31. augustam iesniedz Komisijai ikgadējo ziņojumu par oficiālo pārbaūžu īstenošanu iepriekšējā gadā.

2. Neatkarīgi no 1. punkta kompetentā iestāde uzliek dzīvnieku turētājam turpmāk minētās administratīvās sankcijas:

a) ja viens vai vairāki dzīvnieki saimniecībā neatbilst nevienam I sadaļā izklāstītajam noteikumam: tiek noteikts ierobežojums visu dzīvnieku pārvietošanai uz attiecīgo turētāja saimniecību, kā arī no tās;

▼ **M3**

- b) ja ir dzīvnieki, kas pilnībā neatbilst I sadaļā noteiktajām identifikācijas un reģistrācijas prasībām: nekavējoties nosaka ierobežojumu tikai minēto dzīvnieku pārvietošanai līdz brīdim, kad minētās prasības tiek izpildītas pilnībā;
- c) ja kādā saimniecībā ir vairāk nekā 20 % tādu dzīvnieku, attiecībā uz kuriem I sadaļā noteiktās identifikācijas un reģistrācijas prasības nav izpildītas pilnībā: nekavējoties nosaka ierobežojumu visu to dzīvnieku pārvietošanai, kuri minētajā saimniecībā atrodas; attiecībā uz saimniecībām, kurās nav vairāk par 10 dzīvniekiem, šo pasākumu piemēro tad, ja vairāk nekā divi dzīvnieki nav pilnībā identificēti saskaņā ar I sadaļā noteiktajām prasībām;
- d) ja turētājs nevar pierādīt dzīvnieka identifikāciju un izsekojamību: vajadzības gadījumā, pamatojoties uz dzīvnieku veselības un pārtikas nekaitīguma apdraudējuma novērtējumu, dzīvnieku iznīcina bez kompensācijas;
- e) ja dzīvnieku turētājs saskaņā ar 7. panta 1. punkta otro ievilkumu neinformē kompetento iestādi par dzīvnieka pārvietošanu uz savu saimniecību un no tās, kompetentā iestāde ierobežo dzīvnieku pārvietošanu uz attiecīgo saimniecību un no tās;
- f) ja dzīvnieku turētājs saskaņā ar 7. panta 1. punkta otro ievilkumu neinformē kompetento iestādi par kāda dzīvnieka piedzimšanu vai nāvi, kompetentā iestāde ierobežo dzīvnieku pārvietošanu uz attiecīgo saimniecību un no tās;
- g) ja dzīvnieku turētājs ilgstoši neizdara 9. pantā minēto maksājumu, dalībvalstis var ierobežot dzīvnieku pārvietošanu uz attiecīgā turētāja saimniecību un no tās.

3. Neatkarīgi no 1. punkta, ja uzņēmēji un organizācijas, kas tirgo liellopu gaļu, ir šādu gaļu marķējuši, neievērojot saistības, kuras viņiem noteiktas II sadaļā, dalībvalstis vajadzības gadījumā un saskaņā ar proporcionalitātes principu pieprasa liellopu gaļu no tirgus izņemt. Dalībvalstis papildus 1. punktā minētajām sankcijām var:

- a) ja minētā gaļa atbilst attiecīgajiem veterinārijas un higiēnas noteikumiem, atļaut šo liellopu gaļu:
  - i) laist tirgū pēc tam, kad tā ir pienācīgi marķēta saskaņā ar Savienības prasībām, vai
  - ii) nosūtīt šo liellopu gaļu pārstrādei produktos, kas nav norādīti 12. panta pirmajā ievilkumā;
- b) dot rīkojumu apturēt vai atsaukt attiecīgajiem uzņēmējiem un organizācijām sniegto apstiprinājumu.

▼ M3

4. Komisijas eksperti kopā ar kompetentajām iestādēm:
  - a) pārbauda, vai dalībvalstis pilda šīs regulas prasības;
  - b) veic pārbaudes uz vietas, lai nodrošinātu, ka pārbaudes tiek veiktas saskaņā ar šo regulu.

5. Dalībvalsts, kuras teritorijā notiek pārbaude uz vietas, sniedz Komisijas ekspertiem jebkādu palīdzību, kas tiem var būt vajadzīga, veicot savus uzdevumus. Pārbažu rezultātus apspriež ar attiecīgās dalībvalsts kompetento iestādi pirms nobeiguma ziņojuma sagatavošanas un izplatīšanas. Vajadzības gadījumā minētajā ziņojumā iekļauj dalībvalstu ieteikumus par to, kā panākt labāku atbilstību šai regulai.

*22.a pants***Kompetentās iestādes**

Dalībvalstis izraugās kompetento iestādi vai iestādes, kas atbild par to, lai tiktu nodrošināta atbilstība šai regulai un jebkuriem aktiem, kurus Komisija pieņem, pamatojoties uz to.

Tās informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par minēto iestāžu identitāti.

*22.b pants***Deleģēšanas īstenošana**

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 4. panta 1. punktā, 4. panta 3. punktā, 4. panta 5. punktā, 4.a panta 2. punktā, 5. pantā, 6. panta 2. punktā, 7. panta 1. punktā, 7. panta 2. punktā, 7. panta 6. punktā, 13. panta 6. punktā, 14. panta 4. punktā un 15.a pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz pieciem gadiem no 2014. gada 17. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 4. panta 1. punktā, 4. panta 3. punktā, 4. panta 5. punktā, 4.a panta 2. punktā, 5. pantā, 6. panta 2. punktā, 7. panta 1. punktā, 7. panta 2. punktā, 7. panta 6. punktā, 13. panta 6. punktā, 14. panta 4. punktā un 15.a pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

▼ **M3**

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 4. panta 1. punktu, 4. panta 3. punktu, 4. panta 5. punktu, 4.a panta 2. punktu, 5. pantu, 6. panta 2. punktu, 7. panta 1. punktu, 7. panta 2. punktu, 7. panta 6. punktu, 13. panta 6. punktu, 14. panta 4. punktu un 15.a pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

*23. pants***Komiteju procedūra**

1. Komisijai attiecībā uz īstenošanas aktiem, kas pieņemti atbilstoši 4. panta punktam, 4. panta 3. punktam, 4. panta 5. punktam, 5. pantam un 13. panta 6. punktam, palīdz Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 ⁽¹⁾ 58. pantu.

Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾ nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komitejas atzinums ir jāsaņem rakstiskā procedūrā, šādu procedūru beidz bez rezultāta, ja atzinuma sniegšanai noteiktajā termiņā tā nolemj komitejas priekšsēdētājs vai to pieprasa komitejas locekļi ar vienkāršu balsu vairākumu.

*23.a pants***Ziņojums un tiesiskā regulējuma pilnveidošana**

Ne vēlāk kā:

— 2019. gada 18. jūlijā attiecībā uz brīvprātīgas marķēšanas noteikumiem un

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

▼M3

— 2023. gada 18. jūlijā attiecībā uz elektroniskās identifikācijas noteikumiem

Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei atbilstošus ziņojumus par šīs regulas īstenošanu un ietekmi, pirmajā gadījumā ietverot iespēju pārskatīt brīvprātīgās marķēšanas noteikumus un otrajā gadījumā izklāstot tehniskās un ekonomiskās iespējas ieviest obligāto elektronisko identifikāciju visā Savienībā.

Vajadzības gadījumā šiem ziņojumiem jāpievieno atbilstoši likumdošanas priekšlikumi.

▼B*24. pants*

1. Regula (EK) Nr. 820/97 tiek atcelta.
2. Atsauces uz Regulu (EK) Nr. 820/97 uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

25. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro attiecībā uz liellopu gaļu no dzīvniekiem, kas nokauti 2000. gada 1. septembrī vai pēc tā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 820/97	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants	2. pants
3. pants	3. pants
4. pants	4. pants
5. pants	5. pants
6. pants	6. pants
7. pants	7. pants
8. pants	8. pants
9. pants	9. pants
10. pants	10. pants
11. pants	—
12. pants	11. pants
13. pants	12. pants
14. panta 1. punkts	16. panta 1. punkts
14. panta 2. punkts	16. panta 2. punkts
14. panta 3. punkts	16. panta 5. punkts
14. panta 4. punkts	16. panta 4. punkts
15. pants	17. pants
16. panta 1. punkts	16. panta 3. punkts
16. panta 2. punkts	16. panta 3. punkts
16. panta 3. punkts	13. panta 2. punkta a) apakšpunkts
17. pants	18. pants
18. pants	19. pants
19. pants	—
20. pants	20. pants
21. pants	22. pants
22. pants	25. pants

▼ **M3**

I PIELIKUMS

IDENTIFIKĀCIJAS LĪDZEKĻI

A) PARASTĀ KROTĀLIJA

SPĒKĀ NO 2019. GADA 18. JŪLIJA

B) ELEKTRONISKS IDENTIFIKATORS KĀ ELEKTRONISKA KROTĀLIJA

C) ELEKTRONISKS IDENTIFIKATORS KĀ ATGREMOTĀJU ELEKTRONISKĀS IDENTIFICĒŠANAS KAPSULA

D) ELEKTRONISKS IDENTIFIKATORS KĀ INJICĒJAMS TRANSPONDERS